

Nr 326.

Av herrar **Håstad** och **Dickson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 143, angående krigsmaktens reservpersonal.*

I propositionen nr 143 angående krigsmaktens reservpersonal framhåller departementschefen i del IV, krigsmaktens reservstater, övergångsbestämmelser, att de föreslagna nya avlönings- och pensionsbestämmelserna icke avses att bli tillämpliga vare sig å den, som före den nya författningens ikraftträdande trätt i pension, eller den, som valt att alltjämt vara underkastad de äldre bestämmelserna. Med anledning härav vilja vi framhålla följande.

För närvarande finnes det ett flertal pensionsavgångna äldre, före detta reservstatsofficerare och reservstatsunderofficerare, vilka övergått till reservstat enligt 1914 års bestämmelser och vilka nu åtnjuta pension antingen efter dåvarande bestämmelser, om de pensionerats från reservstat före ikraftträdandet av 1936 års reservstatsförordning, eller efter bestämmelserna i denna förordning, om de pensionerats efter dess ikraftträdande.

Många av dessa officerare och underofficerare ha varit inbeordrade till beredskapstjänstgöring i oavbruten eller så gott som oavbruten följd sedan krigsutbrottet. Detta gäller framför allt välmeriterad och fullt tjänst duglig sådan personal. Sina civila anställningar ha åtskilliga fått lämna och när de en gång åter bli frikallade från militärtjänstgöringen, ha de nått en så hög ålder, att svårigheter uppstå för dem att erhålla ett arbete, som giver dem det nödiga tillskottet till den mycket låga reservstatspensionen. Inte minst med hänsyn till nuvarande skattetryck riskera de att råka i ekonomiskt trångmål. På dessa äro tillämpliga samma synpunkter, som å sidan 76 och följande sidor i propositionen framhållits av de sakkunniga beträffande långtidsinkallad personals bekymmer vid återgång till civilt arbete.

Med tanke både härpå och på den långvariga beredskapstjänstgöringen synes det oss skäligt att på något sätt lätta den av Kungl. Maj:t föreslagna obehagliga spärren för denna befälskategori. Det lämpligaste torde vara att införa en individuell undantagsbestämmelse, utformad på så sätt att det må ankomma på Kungl. Maj:t att efter ansökan i varje särskilt fall pröva, huruvida före den nya författningens ikraftträdande från reservstat pensionsavgångna äldre officerare och underofficerare, som varit inkallade under avsevärdare tid till beredskapstjänst under nu pågående krig, må, ehuru deras pensioner redan blivit fastställda, kunna komma i åtnjutande av högre pension, antingen genom att bliva överförda till den nya reservstatsförordningen eller genom uppflyttning i högre pensionsklass enligt den äldre reservstatsförordningen eller genom båda dessa sätt i förening.

Till stöd härför må särskilt framhållas, att all denna pensionsavgångna reservstatspersonal, som under inkallelse kommit i åtnjutande av krigslön, måst vidkännas pensionsavdrag enligt bestämmelser i krigsavlöningsreglementet, motsvarande den för aktiv personal i samma löneklass gällande. Detta har gjorts oaktat denna pensionsavgångna reservstatspersonal alltsedan sin övergång till reservstat kvarstått i och erhållit pension efter den låga löneklass, till vilken övergång skett från aktiv stat till reservstat. Denna personal får alltså, fastän den en gång fullgjort alla sina egna skyldigheter beträffande reservstatspensionen, ånyo betala pensionsavgifter och detta för en pension, som den aldrig kan komma i åtnjutande av.

Då statsmakterna genom ovanstående förslag skulle kunna lindra den orättvisa i ekonomiskt hänseende, som den äldre pensionsavgångna reservstatspersonalen, vilken varit inkallad till längre beredskapstjänstgöring, vid ett bifall till propositionen kan tillfogas, hemställa vi,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 143 angående krigsmaktens reservpersonal måtte besluta att ge Kungl. Maj:t rätt att efter ansökan i varje särskilt fall pröva, huruvida från reservstat pensionsavgångna äldre officerare och underofficerare, vilka under krigsåren varit inkallade under avsevärdare tid till beredskapstjänst, kunna komma i åtnjutande av högre pension.

Stockholm den 24 mars 1943.

Elis Håstad.

James I. A. Dickson.
